

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23.března 2017 v senátě složeném z předsedy Mgr. Františka Jahůdky a soudců JUDr. Zdeňky Mitošinkové a Mgr. Lukáše Korpase, o odvolání obžalovaného **F** ■■■■■ **W** ■■■■■, nar. ■■■■■, proti rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, ze dne 09.února 2016, č.j. 15 T 205/2012 – 630, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. d) odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu **se rozhoduje** tak, že se podle § 205 odst.3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, **u k l á d á** obžalovanému **F** ■■■■■ **W** ■■■■■ souhrnný trest odnětí svobody v trvání **třiceti (30) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá** trest propadnutí věci: 1 ks nože s šedou rukojetí o délce 22 cm, 1 ks čepice zn. Mulligan černé barvy a 1 ks dřevěného klacku.

Současně **se zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 2.1.2013, č.j. 2T 176/2012-109 a výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu z rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 6.5.2013, č.j. 15T 112/2012-83, jakož i všechna další rozhodnutí, na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Jinak zůstává napadený rozsudek **n e z m ě n ě n**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 09. 02.2016, č.j. 15 T 205/2012 – 630, byl obžalovaný F██████ W██████ uznán vinným, že

1.
společným jednáním s J██████ L██████, nar. ████████, A██████ R██████, nar. 0██████ a T██████ S██████, nar. ████████, po vzájemné domluvě odcizili v době od 21,00 hodin dne 12.4.2012 do 07,00 hodin dne 13.4.2012 v obci Josefův Důl před domem č.p. 214, okres Jablonec nad Nisou, pásového železného koně zn. KAPSEN, ████████ rok výroby 2011, modro – žluté barvy, v hodnotě 420.000,- včetně DPH, včetně speciálního přívěsu zn. Jiří Podlešák, ████████, ████████, rok výroby 2011, se zelenou plachtou, v hodnotě 55.000,- Kč včetně DPH, na které byl železný pásový kůň umístěn tak, že popsany neuzamčený přívěs odpojili od tažného osobního motorového vozidla zn. NISSAN PATROL, ████████, a následně jej připojili k dodávkovému motorovému vozidlu zn. VW TRANSPORTER, ████████, v užívání obžalovaného J██████ L██████ a z místa odjeli, a tímto jednáním způsobili celkovou škodu ve výši 475.000,- Kč ke škodě firmy M██████ Č██████, ████████, se sídlem ████████ byl odcizený pásový kůň zn. KAPSEN Policií ČR vypátrán a vrácen poškozené firmě a bylo zjištěno, že na odcizeném stroji došlo k poškození se vznikem škody ve výši 6.810,- Kč a odcizení příslušenství stroje a to gelového akumulátoru 12V/18Ah zn. EXIDEBIKE YTX 20HL v hodnotě 2.880,- Kč, hasícího přístroje 1 kg v hodnotě 348,- Kč, moto lékárničky v hodnotě 163,- Kč, svíčky zapalování zn. BS – OHV X 10 v hodnotě 140,- Kč a klíče na svíčky v hodnotě 103,- Kč, když obžalovaný J██████ L██████ se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 31.7.2008 č.j. 54 T 6/2007 – 2204, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 18.5.2009 č.j. 6 To 5/2009, který nabyt právní moci dne 18.5.2009, odsouzen, mimo jiné pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, písm. b), odst. 3, písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, k trestu odnětí svobody tří roků a šesti měsíců se zařazením do věznice s dozorem a obžalovaný F██████ W██████ se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 6.2.2012 č.j. 2 T 124/2011, který nabyt právní moci dne 6.2.2012, odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, když bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu,

2.
v době od 22,30 hodin dne 21.6.2012 do 03,30 hodin dne 22.6.2012 v Jablonci nad Nisou v ulici Turnovské vnikl do nákladové rampy opatřené kovovou mříží, nacházející se po pravé

straně obchodního domu Kaufland, již vzniklým otvorem, odkud odcizil dva kusy tekutého pracího prášku zn. Lanza v hodnotě 200,- Kč, dva kusy baget k dopékání v celkové hodnotě 40,- Kč a jeden balíček brambůrků v hodnotě 20,- Kč, vše ke škodě společnosti Kaufland ČR, v.o.s., IČO : 25110161, se sídlem Pod Višňovkou 25, Praha 4, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 6.2.2012 č.j. 2 T 124/2011, který nabyl právní moci dne 6.2.2012, odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku.

3.

dne 5.5.2012 v době kolem 00,30 hodin řídil v Liberci 15, nejméně v ulicích Třída Svobody a Cidlinská, motocykl – minibike nezjištěné značky a nezjištěného výrobního čísla, bez registrační značky, a tohoto jednání se dopustil přesto, že mu byl rozhodnutím Odboru správního, oddělení přestupků, Městského úřadu v Jablonci nad Nisou ze dne 14.6.2010 č. j. 56908/2010, které nabylo právní moci dne 14.7.2010, uložen vedle pokuty ve výši 30.000,- Kč i zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvacet čtyři měsíců s účinností od právní moci rozhodnutí.

Jednání pod bodem 1/ bylo právně kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jednání pod bodem 2/ jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a jednání pod bodem 3/ jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovanému F. W. byl uložen podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v délce třicet /30/ měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 2.1.2013 sp. zn. 2 T 176/2012 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pob. Liberec ze dne 14.2.2013 sp. zn. 55 To 44/2013.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená firma M. Č., odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Oproti tomu byl obžalovaný F. W. podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou ze dne 14.12.2012 č.j. ZT 146/2012-94, pro skutek, v němž je spatřován přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, který spočívá v tom, že dne 4.10.2011 v době kolem 04,23 hodin řídil v Jablonci nad Nisou nejméně z ulice na Hranici na Anenské náměstí, kdy ujížděl před hlídkou Policie ČR, pod vlivem omamných a psychotropních látek, kdy mu bylo vyšetřením vzorku krve a moči zjištěno 231,73 ng/ml methamfetaminu v krvi a nejméně 2000 ng/ml v moči, a dle znaleckého posudku z oboru

zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorového vozidla, motocyklu zn. JAWA 210, č. motoru [REDAKCE] bez registrační značky, protože nebylo prokázáno, že skutek spáchal obžalovaný.

Další výroky napadeného rozsudku se týkají obžalovaných J [REDAKCE] L [REDAKCE], A [REDAKCE] R [REDAKCE] a T [REDAKCE] S [REDAKCE], v jejichž případech rozsudek nabyl právní moci v řízení před soudem prvního stupně.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný F [REDAKCE] W [REDAKCE] v zákonné lhůtě odvolání, které odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Odvolání směřuje do odsuzující části rozsudku. Ke skutku pod bodem 1. napadeného rozsudku se v odvolání uvádí, že obžalovaný od počátku přípravného řízení nepopíral, že se zúčastnil svojí pomocí přepřáhnutí a odvozu přívěsného vozíku, avšak neměl vůbec povědomost o tom, co se na vozíku, který byl celý zaplachtovaný, nachází, ani nebyl nikým ze spoluobžalovaných informován, že vozík má být kraden. Byla mu přislíbena finanční odměna 1.500,- Kč za pomoc s touto činností. Obžalovaný W [REDAKCE] nebyl tím, kdo by celou akci krádeže zorganizoval, nebo vymyslel. Nebyl ani tím, kdo následně vozík ukrýval a převážel, domlouval jeho prodej, či sjednával podmínky obchodu. Obžalovaný W [REDAKCE] se stal obětí podvodného jednání ostatních spoluobžalovaných, kdy nevěděl, že se podílí na krádeži. Ke skutku pod bodem 2. se obžalovaný doznal, uvedl však, že otvor do mříže neudělal, neboť neměl čím. Na místo dorazila bezprostředně hlídka policie a ani ta u obžalovaného nezajistila žádné pracovní nářadí. Zástupce poškozené společnosti uvedla, že zboží zde složené je na vyhození, protože má prošlou dobu spotřeby, tj. jeho cena je nulová, zboží je neupotřebitelné. Za tento skutek by neměl být obžalovaný trestán, když je třeba vzít v úvahu polehčující okolnost, že nevznikla žádná škoda a že obžalovaný konal ve stavu sociální tísně. Pokud se týká řízení tzv. minibiku, jedná se o hračku, která je pro děti od 12 let. K jejímu provozování se nevyžaduje žádného řidičského oprávnění a tato hračka ani není dopravním prostředkem způsobilým k provozu na pozemních komunikacích. Obžalovaný se tak nemohl dopustit maření výkonu úředního rozhodnutí. Závěrem je navrhopáno, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný zproštěn obžaloby v plném rozsahu za skutek pod bodem 1., v případě skutku pod bodem 2. nechť je upuštěno od potrestání a v případě skutku pod bodem 3. je navrhopáno, aby věc byla postoupena k projednání pro přestupek.

Předně je třeba uvést, že veřejné zasedání ve věci odvolání obžalovaného F [REDAKCE] W [REDAKCE] bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného. Pro tento postup měl odvolací soud splněny všechny podmínky. Veřejné zasedání bylo nařízeno na 23. března 2017. Obžalovaný si vyznění o termínu konání veřejného zasedání nepřevzal. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že obžalovaný nebyl k veřejnému zasedání odvolacího soudu předvoláván, ale toliko vyzníván o termínu a místě konání veřejného zasedání odvolacího soudu.

Podle § 64 odst. 5 písm. a) tr. řádu uložit doručovanou zásilku nelze, doručuje-li se obviněnému usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba, návrh na potrestání, návrh na schválení dohody o vině a trestu, rozsudek, trestní příkaz, nebo předvolání k hlavnímu líčení, nebo veřejnému zasedání. Z ustanovení § 64 odst. 5 písm. a) tr. řádu tudíž vyplývá, že vyznění o konání veřejného zasedání lze uložit podle § 64 odst. 3 písm. c) tr. řádu.

Vyrozumění bylo obžalovanému zasláno na adresu, kterou určil jako adresu pro doručování. Tuto adresu obžalovaný uvedl dne 14.12.2016, kdy byl zatčen, a to v souvislosti s tím, že mu nemohl být doručen napadený rozsudek. Vyrozumění o termínu veřejného zasedání bylo obžalovanému zasláno s dostatečným časovým předstihem. Obžalovaný nebyl při doručování zastížen, proto byla zásilka uložena k vyzvednutí dne 22.2.2017. Ve lhůtě deseti dnů ode dne uložení si obžalovaný ani dodatečně vyrozumění o konání veřejného zasedání nevyzvedl.

V soudní praxi je akceptována tzv. fikce doručení dle § 64 odst. 4 tr. řádu ve vztahu k řádnému vyrozumění o veřejném zasedání. Obviněnému je oznámeno na adresu, kterou k tomu určil, nebo kde se zdržuje, že má na poštovním úřadě zásilku určenou do vlastních rukou. Přestože si zásilku nevyzvedne, lze takové doručení považovat za řádné a veřejné zasedání je pak možno konat bez přítomnosti obviněného.

Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání obžalovaného F██████ W██████ přezkoumal podle § 254 odst. 1, odst. 4 napadené výroky rozsudku i správnost postupu řízení předcházejícího a věc posoudil následovně:

V procesním postupu soudu prvního stupně nebyly shledány žádné takové vady, které by mohly mít vliv na správnost skutkových zjištění, nebo na možnost obžalovaného uplatnit svá práva. Soud prvního stupně provedl potřebné důkazy a jejich hodnocení je v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou úplná a správná. Krajský soud se s nimi ztotožňuje.

Ve vztahu ke skutku pod bodem 1. napadeného rozsudku se obžalovaný v podstatě doznal, když uvedl, že věděl, že se jedná o „levotu“. I z okolností případu je zřejmé, že obžalovaný si byl plně vědom, že se jedná o krádež. Ke skutku došlo v nočních hodinách, došlo k odpojení přívěsu od tažného osobního motorového vozidla zn. Nissan Patrol, ████████, a k jeho přepojení za motorové vozidlo, kterým se obžalovaní dopravili na místo činu. Z trestné činnosti je obžalovaný F██████ W██████ usvědčován i svědeckou výpovědí T██████ S██████. K námitkám uplatněným v odvolání ve vztahu ke skutku pod bodem 1. je třeba zdůraznit, že obžalovanému F██████ W██████ není kladeno za vinu, že by byl organizátorem trestné činnosti, resp. že by následně vozík ukrýval. Obžalovanému F██████ W██████ je dáváno k tíži, že společně s J██████ I██████, A██████ R██████ a T██████ S██████ přívěsný vozík odcizili.

V případě skutku pod bodem 2. napadeného rozsudku se obžalovaný doznal. Na svou obhajobu uvedl, že věci odcizil proto, že měl hlad. Nemůže obstát obhajoba obžalovaného, že konal ve stavu sociální tísně. Nelze připustit, aby tíživá finanční situace byla řešena krádežemi. Dále je třeba uvést, že skutkem pod bodem 2. napadeného rozsudku naplnil obžalovaný F██████ W██████ skutkovou podstatu přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, tedy prisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, nebo potrestán. Zpětnost jednání obžalovaného se odvíjí od rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 6.2.2012, sp.zn. 2T 124/2011. V případě právní kvalifikace přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku tudíž není znakem skutkové

podstaty výše způsobené škody. V tomto směru jsou námitky obžalovaného zcela bezpředmětné.

Nemůže obstát obhajoba obžalovaného ani ve vztahu ke skutku pod bodem 3. Podle ustanovení § 2 písm. g) zák.č. 361/2000 Sb. zákona o silničním provozu, je motorovým vozidlem nekolejové vozidlo poháněné vlastní pohonnou jednotkou a trolejbus. Dle tohoto ustanovení je tudíž i motocykl – minibike motorovým vozidlem. Provedeným dokazováním pak bylo zjištěno, že obžalovaný minibike řídil na pozemních komunikacích. Jednání se dopustil přesto, že mu byl rozhodnutím odboru správního, oddělení přestupků Městského úřadu v Jablonci nad Nisou ze dne 14.6.2010, sp.zn. 56908/2010, uložen vedle pokuty ve výši 30.000,- Kč i zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců.

Soud prvního stupně nepochybil ani v právní kvalifikaci jednání obžalovaného pod bodem 1. jako přečinu krádeže podle § 205 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, pod bodem 2. jako přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku a pod bodem 3. jako přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Při úvahách o trestu soud prvního stupně přihlédl k částečnému doznání obžalovaného, avšak na druhou stranu nemohl přehlédnout jeho trestní minulost. V opisu rejstříku trestů má obžalovaný v letech 1995 až 2015 celkem 23 záznamů. K některým odsouzením nelze přihlížet, ať již k velkému časovému odstupu, resp. amnestii, resp. osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení. Obžalovaný byl trestán vesměs pro majetkovou trestnou činnost, byly mu ukládány i nepodmíněné tresty odnětí svobody, které vykonal. Soud prvního stupně dospěl ke správnému závěru, že je třeba obžalovanému F. W. ukládat souhrnný trest ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku, neboť nyní projednávané trestné činnosti se obžalovaný dopustil před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 2.1.2013, č.j. 2T 176/2012-109. Tímto rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 2 tr. zákoníku a přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Obžalovanému byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v délce dva roky, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byl vysloven i trest propadnutí věci, a to: 1 ks nože s šedou rukojetí o délce 22 cm, 1 ks čepice zn. Muligan černé barvy, 1 ks klacek dřevěný. Rozsudek nabyl právní moci dne 14.2.2013. Trest odnětí svobody ve výměře dva roky obžalovaný vykonal 27.11.2014. Soud prvního stupně však přehlédl další rozhodnutí, ve vztahu k němuž se sbíhá nyní projednávaná trestná činnost. Rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 6.5.2013, č.j. 15T 112/2012-83, byl obžalovaný F. W. uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku a v tomto případě bylo podle § 44 tr. zákoníku upuštěno od uložení souhrnného trestu, a to vzhledem k rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 2.1.2013, č.j. 2T 176/2012-109. Protože výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu ve smyslu ustanovení § 44 tr. zákoníku je výrokem o trestu, tudíž je třeba v případě ukládání souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku i tento výrok zrušit. Toto pochybení mohl krajský soud sám napravit, a proto napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d) odst. 2 tr. řádu zrušil toliko ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl tak, že se podle § 205 odst.3 tr. zákoníku, za použití §

43 odst. 2 tr. zákoníku, uložil obžalovanému F. W. souhrnný trest odnětí svobody v trvání třiceti (30) měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, neboť pro to splňuje zákonné podmínky. Obligatorně byl také uložen trest propadnutí věci, který byl obžalovanému uložen rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 2.1.2013, č.j. 2T 176/2012-109. V rámci souhrnnosti pak byl zrušen výrok o trestu nejen z rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 2.1.2013, č.j. 2T 176/2012-109, nýbrž i výrok o upuštění od uložení souhrnného trestu z rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 6.5.2013, č.j. 15T 112/2012-83, jakož i všechna další rozhodnutí, na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 23. března 2017

Mgr. František Jahůdka v. r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Zdeňka Mitošinková
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Droznová